

Wyrok Sądu z dnia 18 stycznia 2017 r. – Wieromiejczyk/EUIPO (Tasty Puff)(Sprawa T-64/16) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego Tasty Puff — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009]

(2017/C 063/38)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Michał Wieromiejczyk (Pabianice, Polska) (przedstawiciel: R. Rumpel, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: E. Śliwińska i D. Walicka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 5 listopada 2015 r. (sprawa R 3058/2014-5), dotyczącą rejestracji oznaczenia graficznego Tasty Puff jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Michał Wieromiejczyk zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 111 z 29.3.2016.

Wyrok Sądu z dnia 19 stycznia 2017 r. – Komisja/Frieberger i Vallin(Sprawa T-232/16 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Emerytury i renty — Nowelizacja regulaminu pracowniczego — Podniesienie wieku emerytalnego — Decyzja odmawiająca ponownego ustalenia liczby dodatkowych lat zaliczanych do okresu uprawniającego do emerytury — Zasada ne ultra petita — Naruszenie prawa — Obowiązek uzasadnienia)

(2017/C 063/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Berscheid i G. Gattinara, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Jürgen Frieberger (Woluwe Saint Lambert, Belgia), Benjamin Vallin (Saint Gilles, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci J.N. Louis i N. de Montigny)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylenie wyroku Sądu ds. Służby Publicznej Unii Europejskiej (trzecia izba) z dnia 2 marca 2016 r., Frieberger i Vallin/Komisja (F-3/15, EU:F:2016:26).

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu ds. Służby Publicznej Unii Europejskiej (trzecia izba) z dnia 2 marca 2016 r., Frieberger i Vallin/Komisja (F-3/15, EU:F:2016:26) zostaje uchylony.

- 2) Skarga wniesiona przez Jürgena Friebergera i Benjamina Vallina do Sądu ds. Służby Publicznej w sprawie F-3/15 zostaje oddalona.
- 3) Każda ze stron pokrywa koszty poniesione w związku z postępowaniem odwoławczym.
- 4) Jürgen Frieberger i Benjamin Vallin zostają obciążeni kosztami postępowania przed Sądem ds. Służby Publicznej, w tym kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 243 z 4.7.2016.

Skarga wniesiona w dniu 15 grudnia 2016 r. – MS/Komisja

(Sprawa T-314/16)

(2017/C 063/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: MS (Castries, Francja) (przedstawiciele: L. Levi i M. Vandenbussche, avocats)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną;

i w konsekwencji:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 2 lutego 2016 r. odmawiającej dostępu do dokumentów i decyzji z dnia 19 kwietnia 2016 r. potwierdzającej tę odmowę;
- naprawienie szkody moralnej wynikłej z zawinionego zachowania Komisji Europejskiej, oszacowanej ex aequo i bono na 20 tys. EUR;
- obciążenie pozwanej całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi tylko jeden zarzut, który dotyczy naruszenia rozporządzenia nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L. 145, s. 43 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 1. t. 3, s. 331), a w szczególności jego art. 2 i 4.

Zdaniem strony skarżącej w celu odmowy dostępu do żądanych dokumentów Komisja przywołała dwa wyjątki przewidziane w art. 4 rozporządzenia nr 1049/2001, mianowicie po pierwsze ochronę prywatności i integralności osoby fizycznej i po drugie ochronę postępowania sądowego. Komisja nie wykazała jednak, że ujawnienie wspomnianych dokumentów naruszałoby ochronę prywatności i integralności osób wymienionych w tych dokumentach. Ponadto przekazanie danych o charakterze osobowym zawartych w tych dokumentach jest według strony skarżącej absolutnie niezbędne dla zrozumienia formułowanych wobec niej oskarżeń. Strona skarżąca uważa, że bez tej możliwości nie korzysta z równości broni i nie jest w stanie w odpowiedni sposób przygotować obrony. Dostęp do dokumentów, a także do zawartych w nich danych osobowych jest natomiast według niej konieczny, uzasadniony i proporcjonalny do celu polegającym na dobrej administracji, ochronie prawa do obrony i poszanowaniu prywatności strony skarżącej. Komisja narusza ponadto prywatność strony skarżącej, ponieważ nie traktuje w sposób lojalny dotyczących jej danych o charakterze osobowym.